

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Hollós és Vajda nyomdaja,
hova a lap szellemi részét illető
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

S I M A F E R E N C Z.

Lapunk megrendelhető:

a kiadóhivatalban és lapkihordóink
által, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Hirdetések árát

valamint nyilvántartási költségekkel kiadóhivatalunk méret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:

nyomdánkban, Stark N. és Unter-
müller E. könyvek-ben szá-
monként 5 krért.

Kéziratok visszatartatnak.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

A király nevében.

Szeged, 1899. jan. 16.

Ma ült törvényt a szegedi bünyevítő törvényszék Pandovics Döme görögpap ismeretes sikkasztási ügyében.

Pandovicsot 6 hónapi börtönrre ítélte a törvényszék.

Fagyas csendben, megdöbbenéssel hallgatta ezen ítélet kihirdetését ellenség és jó barát, jogász ember és laikus egyaránt.

Felmentő ítéletet várt mindenki.

Nem volt az ítékezés termében senki, aki ne érezte volna, hogy a vádlottak padján egy oly ember ül, ki nem való pénztárnoknak, ki gondatlan és könnyelmű kiadósai és bevételeinek feljegyzésében; de arra képtelen, hogy a saját hasznára mást megrövidítsen, hogy idegen pénzt tulajdonítson el.

Ha egy esküdtszék ítélt Pandovics fellett: egyhangúlag felmenti.

Sőt a tanúk kihallgatása a vád- és védbeszéd megfartása után így is lehetetlennek tartotta Pandovics marasztalását mindenki.

Mikor a bíróság ítélethozatalra visszavonult, a folyosóra kivonult közönségben bírók és ügyvédek rideg bünyevítői szempontból pertraktálván a kérdést, egyhangúlag azt mondták, hogy Pandovicsot fel kell menteni. Egy bíró plane kijelentette, hogy a törvényszék nem volna képes a marasztaló ítéletet megindokolni. Az ítélező bíróság meggyőződése más volt s a király nevében kimondták Pandovicsra a bűnöst.

A vádlottat dr. Reiniger Jakab jeles szegedi ügyvéd védte.

Reiniger nem szónok ember, nem is igyekezett szónoki hatásra; de a logikának megdönthetetlen erejével igyekezett kimutatni Pandovics ártatlanságát. Ügyvéd társai is nagy élvezettel hallgatták e hatalmas védelmet, mely annyit elért, hogy a közönség nem részvétből, hanem a tények megcáfolhatlan igazságával érezték meggyőzötve magukat arról, hogy Pandovics ártatlan.

A meggyőzés annál tisztább volt; mert a királyi ügyész 661 frt elikkasztásáért emelt vádat; de ezt a tárgyalás során leszállította 190 frtra. Reiniger pedig kimutatta, hogy a pénztárból nem csak hogy nem hiányzik semmi; de még Pandovicsnak jár 71 frt; mert saját fizetését nem vette föl.

Am az ítélet ki van mondva, ki van mondva a király nevében és így előtte meg kell hajtani a fejünket.

Legfőlebb ama jogos téplődésnek nyithatunk tért okmányban, hogy: a bírák és emberek s legjobb meggyőződésük mellett is tévedhetnek.

Egy ilyen ítélet láttára esik igazi vizsgáltság az embernek, hogy az utolsó szó a király nevében. Még két fő-

rum bírálja ezt fölül s nekünk az a sejtetem fojja el e pillanatban lelkünket, hogy végső szó a király nevében az lesz, ami szinte ketté vált a tárgyaláson az emberekben, hogy: Pandovics ártatlan és fel lesz mentve!

Tiltakozó népgyűlések.

A szentesi hatalmas tiltakozó népgyűlés után Csongrád, most Szegvár és Mindszent népe emelték föl a mai törvénytelen állapot ellen tiltakozó szavukat.

Impozáns volt mind a két népgyűlés, mert a két nagy község népének ezre és ezre gyűlt egybe. S viharos hangulat között mondott szigorú ítéletet a Bánffy kormány alkotmány és törvénytípró eljárása fölött.

A szegvári népgyűlésen, mely délelőtt volt: Rác Pál, a mindsenti, mely délután 4 órakor kezdődött Haasz Juda elnök. Mind a két népgyűlésen Sima Ferenc városunk országos képviselője mondta a politikai beszédek, felesleges mondanunk, hogy ezek a beszédek elementaris erővel hatottak. S Mindszenten már már viharosá kezdett válni a hangulat; mert Sima egyik kijelentésével az ott hivatalból asszisztáló Vidovich főszolgabíró közbe szólt, hogy ilyen beszédet ő nem hallgathat be tiltja a népgyűlést.

A közönség háborgását azonban viharos tetszés váltotta föl, mikor Sima kijelentette, hogy az ő beszédjét nincs joga a főszolgabírónak megkorrigálni, s különben is nagy tévedésben van a főszolgabíró úr, ha azt hiszi — úgy mond Sima, — hogy én azért jöttem erre a népgyűlésre, hogy itt a főszolgabíró úrnak udvaroljak!

De hát mit mondtam én kiált föl a szónok; azt, hogy: ha a törvényt a kormány és király meg nem tartják, én sem; de senki sem köteles megtartani a hazában. S amelyik kormány ily állapotot teremt, az a forradalomba kergeti a nemzetet! Ki akar forradalmat? Senki; de ha a kormány ezt a törvény szétlépésével és az alkotmány eltiporzásával megcsinálja, hát feleljen érte isten és emberek előtt! Ezt mondtam ezt mondom kiáltott a tömegben végig Sima és szavait viharos taps követte.

Nos, kérdé Sima: hát főszolgabíró úr azért hordozta-e a fegyvert 1848-ban: azért ontotta-e vérét a nemzet, azért áll-e az aradi vértanúk gólgatója, hogy Bánffy és pártjának kezén elikkadjon Magyarország alkotmánya?!

Leírhatlan lelkesedéssel hallgatta a nép Sima lángoló beszédét.

Majd mindkét népgyűlés a következő felírást határozta el a képviselőházhoz:

Mélyentisztelt Képviselőház!

Szegvár (Mindszent) községének választó és nem választó polgárai a mai napon népgyűlésre gyűlven össze, hazafias elkeseredéssel és felháborodással tárgyalta, hogy a magyar kormány hazánk alkotmányos törvényeinek nyílt megfáradásávalvezeti 1899. január 1 óta az országunk ügyeit.

Mert állami életünk elsőrendű alkotmányos feltétele, hogy az ország ügyeit csak is oly kormány vezetheti, mely az országgyűlés által megszavazott állami költségvetés alapján királyaink által szentesített törvények rendelkezései szerint erre alkotmányos felhatalmazással bír.

Ezzel a mai kormány nem rendelkezik s így a hazafiaslással egyértelműnek tartjuk 1899. január 1-től kezdve a kormány minden ténykedését.

Miért is jelen népgyűlésünkől azért folyamodunk a mélyentisztelt képviselőházhoz, hogy a törvényhozás minden rendelkezésre álló eszközét vegye fognathat arra, hogy a kormánynak alkotmányellenes törvénytípró működése megakadályoztassék s a mainak egy oly új kormány váltsa fel a helyét, mely az ország törvényeit mindenben tiszteletben tartja s csak addig kíván uralkon maradni, míg a királyi esküvel megpecsételt törvények sértetlenségével kormányozhat.

Bejelentjük a mélyentisztelt képviselőházhoz egyuttal azon változtatlan elhatározásunkat, hogy mindaddig míg a mai törvénytelen állapot fenáll, a pénz és a véradót az államkormányzat főtartásától megtagadjuk. S a bütlenség bűnének tekintjük mindazokkal szemben, a kik adófizetés és újonczadással a mai alkotmány- és törvényellenes állapot főtartásához hozzájárulnak.

Végül hazafias lelkesültséggel üdvözöljük a magyar parlament egyesült ellenzékének a mai kormány és uralkodó politikai rendszer megbuktatására kifejtett, alku nem ismerő, elszánt küzdelmeit, melynek előrelátható fényes győzedelme egyenesen a forradalomtól menti meg a nemzetet.

Kelt Szegvárott, (Mindszenten) 1899. évi január 15-iken tartott népgyűléséből.

A mélyentisztelt képviselőháznak hazafias hódolattal

Haasz Juda,
elnök.

Rác Pál,
elnök.

Pandovics Döme ügye a törvényszék előtt.

Pandovics Döme görögkeleti lelkész ismeretes ügyében tegnapelőtt volt meg a végtárgyalás a szegedi törvényszék előtt. Az ügy előzményei sokkal inkább ismereteseek, mint sem hogy szükségesnek tartanók azt újra elmondani. Tudja mindenki, hogy az csak annak a vad hajszának az eredménye, amelylyel dr. Vadnai Andor főispán folytonosan üldözi a függetlenségi párthoz tartozó egyéneket.

Ezzaltl ugyan a hatalmi erőszak pillanatnyira diadalmaskodott, de lesz idő a mikor az igazság diadalmaskodni fog és az az adág gyűlölség, a melyet a hatalmon levők tanúsítanak az ellenzéki emberekkel szemben, meg fog törni. — Pandovicsot az első bíróság elítélte ugyan — hisz a szegedi törvényszéktől mást várni nem is lehetett — de a legfelső forum, a hova az ügy kerülni fog, — reményljük még diadalra fogja segíteni az igazságot, és akkor győzelmesen, min-

den mocsoktól tisztán fog kikerülni Pandovics Döme a mondva csinált aljas vad alól.

Pandovics ügyében már egy ízben ki volt tűzve a végtárgyalás, de akkor ítélethozatalra nem került a sor, miután több tanú kihallgatása rendeltetett el.

A beidézett tanúk valamennyien megjelentek s így a végtárgyalás megtartható volt.

A kis tárgyaló teremben gyűlt össze a törvényszék, melynek elnöke Winkler, tagjai pedig Kriston és Kövesi törvényszéki bírák voltak, míg a vádhatóságot Gabris kir. ügyész képviselte. A vádlott védőjeül Reiniger Jakab szegedi ügyvéd jelentkezett; Szentest pedig dr. Vecseri Sándor ügyvéd képviselte.

Az elnök a tárgyalást megnyitván, konstatálja, hogy a beidézett tanúk, valamint a vádlott is megjelentek és így a tárgyalás megtartható. Ez után a tanúkat kiküldi a teremből és a mult végtárgyalásnál felvett jegyzőkönyvet olvastatja fel.

A jegyzőkönyv felolvasása után, amely körülbelül másfél óráig tartott, következett a tanúk kihallgatása.

Elsőben Burián Lajos tanú vallott és pedig akként, hogy Pandovics Döme azért mondott le az iskolaszéki gondnokságról Vadnai főispán által megindított vad hajszá napján, vagyis 1896. december 4-ikén este, mivel kiakarta kerülni, hogy őt szuronyos csendőrök kiseréssék az utcán. — Ő a Pandovics lemondását el nem fogadhatta, mert erre csak is az iskolaszék az illetékes, de a neki átadott pénztárkulcsokat és 800 frt készpénzt, nemkülönben a lemondó levelet átvette tőle azért, hogy az ügyet az iskolaszék elé vigye. — Az ő házához is szuronyos csendőrök mentek. Arra nem emlékezik, hogy Pandovics letette volna az esküt, midőn iskolaszéki gondnokká megválasztották. — Pandovics, mint lelkész, hivatalból volt tagja az iskolaszéknek.

Burián után Varga Józsefet, majd Dónáth Istvánt hallgatták ki arra nézve, hogy a Pandovics letartóztatása utáni napon miért tették le Szentest város közpénztárába azon 825 frtot, amely még mai nap is ott keletkezett. — Mindketten egyértelműleg azt vallották, hogy az a hír járt, miszerint ennyi hiányt konstataáltak a Vadnai főispán által

megtartott éjjeli vizsgálat alkalmával. És ok azt akarták, hogy a városnak egy krajcár kára se legyen, ezért Pandovics Döme iránt érzett rokonszenvből, akit különben jóvaló becslétes embernek tart mindenki, tették le biztosítéskül közösen az említett összeget.

Madarasi Papp Maria, dr. Szánthó Lajost és Sima Ferenc országgyűlési képviselőt leginkább azon körülményre hallgatták ki, vajjon igaz-e az, hogy Pandovics Döme két vaggon köszönet rendelt meg az iskolaszék részére. Ezek a tanúk is Pandovics Döme büntelenségét mellett tanuszkodnak.

Linczenbold Lajos, Papp Lajosné, Tirpák Antal és Novobáczky Győző szintén ki lettek hallgatva, hogy igazolják, vajjon a Pandovics által kiadása tett összegek tényleg ki lettek-e fizetve. Egy sem vallott terhelőleg, sőt ellenkezőleg megerősítették a Pandovics állításának igaz voltát. — Pusztán a köszönet elarusító társulat levele volt terhelő. Ez a társaság azt írja, hogy Pandovics soha sem rendelt az iskola részére szentet, hanem csak is a Sima-féle gózmalom részére, a melynek ára még ma sincs kiegyenlítve.

Ezzel ellentétesen vallott az első tárgyaláson Bodnár Béni, mert esküvel állította, hogy az iskola részére megérkezett szentet ő váltotta ki. — A törvényszéki elnök abban a véleményben van, hogy Bodnár az első tárgyalás alkalmával hamisan tanuszkodott.

A tanúk kihallgatása után az ügyész a tanúk meghiteltetését kérte, a melyhez hozzájárult maga a védő is, mire azután valamennyi tanú meghiteltetett.

Mint hogy ekkor már délre járt az idő az elnök a tárgyalást felfüggeszti és a vad és védészedék megtartására a délutáni 3 óráig kitűzte.

Délután 3 órakor ismét összejött a törvényszék, amikor is az elnök felhívására elsőbb az ügyész tartotta meg vádbeszédét és ebben Pandovics Döme bűnösségét és meghiteltetését kérte kimondani. — Ezután dr. Vecseri Sándor ügyvéd szolt néhány szót a város képviselőjében. S mint hogy Pandovics Döme ügyéből kifolyólag a várost semmi anyagi kár nem érheti, miután az esetleg felmerülhető mindennemű kárát elegendő fedezetül szolgál a Varga József és Dónáth Ist-

ván által a város pénztárába letett 825 frt készpénz, ennélfogva vádlott megbüntetését nem kívánja. Végül dr. Reiniger Jakab, a vádlott védője mondotta el hatalmas védőbeszédét. A kir. ügyész minden egyes állítást, amelybe Pandovics könnösséget akarta kimutatni, külön-külön megcáfolt és vádlott ártatlanságát a beigazolt tények logikus éshelyes rendezésével be is bizonyította. Azzal végezte beszédét, hogy Pandovics Döme ártatlansága kiderülvén, a vad alól is felmentendő, és vendéce felmentését kérte is.

Midőn a védő utolsó szava elhangzott maga a törvényszéki jegyző volt az első, a ki jelen-t monddt de eljenzett a hallgatóság is. — Mindenki sietett Reiniger védőhöz, hogy sikerült beszédéért neki gratuláljon. — Ezután a hallgatóság kivonult a tereméből, míg a bíróság bent maradt ítélethozatal végett. — Míg a bíróság tanácskozott, addig künn a folyosón a közönség élénken tárgyalta az egész ügyet, és abban megegyezett mindenki, hogy Pandovicsot a törvényszék fel fogja menteni. — Maga a vádlott, nemkülönben védője és több tekintélyes ügyvéd, a kik ott időztek, ebben a véleményben voltak.

Körülbelül egy fél óráig tanácskozott a bíróság, ha ugyan tanácskozott, melynek eltelte után a esengettyű megszólalt jelölő annak, hogy a közönség ismét bevonulhat a tárgyalási terembe.

Sütetédni kezdett tehát gyertyákat kellett gyújtani. — A lelkész és elhallgatott ez idő alatt míg az elnök a szokásos megnyitó szavak után az ítélet kihirdetéséhez fogott. — Mikor az elnök kihirdette Ő Felsége a király nevében, hogy a szegedi kir. törvényszék Pandovics Döme gűrög keleti lelkész t bűnösnek találta és ezért hat hónapi börtön hűntetésével súlyta, senki sem akarta hinni, hogy jól halotta az ítéletet. A hallgatóság a legnagyobb megilletődéssel fogadta azt, az ítélet indokolásában sem tudott a törvényszék olyan argumentumot felsorolni, a mely a hallgatóság bármely tagjában felébresztette azt a hitet, hogy Pandovics valóban bűnös. Nemesak Pandovics barátai, hanem az ott időző kormánypárti uri emberek is azt állították, hogy az esetben, ha Pandovics nem tartozna a Sima párthoz úgy a tör-

A „SZENTESI LAP“ TÁRCZÁJA.

Kis madarak segélyezése.

— Elbeszélés —
(Folytatás és vége.)

Az agg nő nem tarthatta vissza mosolyát e vallomásra, egészen elhajoltatva ez imádandó őszinteség által.

— Egy-egy pár. — folytató a kis tapasztalatlan — egy-egy pár... Nos, miért? Hát nem vagyok-e én boldog jelenleg? Én köztetek nőttem föl, a kik szerettek, jól tudom, épp úgy szerettek, mint én titeket, — és mi hármán élünk, mióta anyám minket elhagyott. Edes istenem! Úgyan miért kellene oda törekednem, hogy csak másodmagammal éljek?

Az agg nő pedig újra édesden mosolygott.

Meg kell jegyeznünk, hogy e fiatal leány, kinek egy idegen férfi megjelenése, a ki azért jött, hogy kezét megkérje, oly különös aggodalmat okozott; mit sem tudott még az életéről s mindenben tapasztalatlan volt. Atyja, kit ügyei rendszeren távol tartanak a háztól, nem láthatta őt egybőrk, mint a nyugalom óráiban s az öreg nőcseléd gondviselésére bízta. A vasárnapot kivéve, midőn a templomba és elvett sétálni vitte, csak időzött körében. A jó Katára volt bízva a leánykának szellemi képzése, ki azonban legkevésbé mely szintoly fontos dolog, mint a madárkák sipogásának megértése.

Az imént tollaszkodott gerlicze egyszerre főlegyenesedett, megrázta tollait s párfogójára egy búcsúpillantást vetve tova röppött.

Az udvaron levő fára épp ekkor szállott föl egy galamb s a gerlicze szépen letelepedett melléje ugyanarra az ágra... És a galamb ekkor elkezdett gyöngéden, vidáman búgni s turbékolni.

A hálátlan, tovaszállott! — duzzogott a leányka.

Anonban néhány pillanat múlva a gerlicze visszaért; de ezúttal nem egyedül, mert a ga-

lamb követve őt, vele együtt megszállott az ablak párkányzatán, hivalkodva, büszkén, és ugyan-csak kezdé szemecskélni az ott szétszórt kölesmagot

Az öreg asszony ekkor a szöke Gizellához fordult s valamit sugott a fülébe. De hogy mit sugott, azt soha senki sem tudhatta meg.

És a leányka kíváncsian hallgatta ama dolgokat, melyek előtte csupamerő ujak voltak. Aztán nem győzött eléggé kérdezősködni s igen boszankodott, ha az öreg nőcseléd nem felelt legott készséggel minden hozzá intézett kérdésre.

Midőn a madarak elröppöltek, a leányka is jónak vélte lemenni a földszinti terembe, hol éppen az otrótti bíró és ennek Rezső fiát fogadta atyja.

Utóbbiak fölálltak, mikor a leányka kissé kipirult arcczal s némi zavarral belépett s megszólalt, atyja mellett foglalt helyet. Ez ülve maradt, az asztalra könyökölve, melyen három pohár állott szalmaszínű wolxheimi borral csordultig töltve.

Bevett szokás szerint az atya odanyújtá poharát leányának s Gizella ajkához vivén azt, átadta Rezsőnek.

A fiatal ember átvette a poharat s kinézte azt a helyet, ahol a neki igért leányka az üveg szélét ajkával érintette s azonnal ugyanott érintvén azt ő is ajkával, nem minden remegés és örömteljes fölindulás nélkül egy hajtásra kiürítette a pohár tartalmát.

Az öreg Kata ekkor elkezdett mosolyogni ott a szögletben.

E nptől kezdve Rezső minden vasárnap ellátogatott Gizelláékhoz s csakhamar megegyeztek abban, hogy a lakodalmat a legközelebbi tavasszal lakják el.

E részben nem volt szükség sem az öreg nőcseléd rábeszelésére, sem az anya erőltetésére avagy a fiatal ember sürgetéseire, sem végre a megújuló természet titokzatos befolyására, mely a fiatal szíveket szerelemre lobbantja; elég volt

ama látvány, mely minden reggel ismétlődött ablaka alatt.

Ama fán, melyen a zuzmara helyet engedett a dus lomboknak, még pár ízben megszállott a két galamb, melyeket a leányka a tél idején a hiedtől és éhségtől megmentett; azonban sokkal gyakoribban látta ő e szárnyasokat egy régi falra lecsapni, mely egy elhagyott felszer-madár volt, s melynek horostyánnal borított nyílásán hatoltak be.

Nem sokára aztán a gerlicze eltűnt — és ez akkor volt, mikor a galamb egyre jött-ment, minden pillanatban visszatérve a falhoz s csőrében száraz gatz hordva, meg olykor az ablak párkányra röpülve, hogy a leányka által számára széthintett magot begyébe szedhesse.

Nem sok idő múltával a gerlicze is előtűnt s oda szállott az ablakra, mintha csak halaját akarta volna kifejezni jötevőjének. E pillanatban egy ölyű csapott alá s kétségkívül áldozatává válik a kis gerlicze, ha társa, a galamb, nyilbeséggel s egész dühhél rá nem ront a ragadozó madárra, mely ekkor egész haragját a szegény galamb ellen fordítja; azonban ez, hála gyors szárnyainak, visszahúnt a vén falak közé, hová már a gerlicze is őt előzőleg menekült. A husra sorvárgó ölyű hasztalan igyekezett behatolni a nyíláson, midőn egyszerre puskadörrenés hangzott.

A ragadozó madár elletlenül zuhant alá Rezső lábaihoz, ki puskával kezében jegyesének ablaka alatt egész figyelemmel kísérte e kis drámának a lefolyását.

A még remegő leányka lefutott jegyeséhez. Aztán együtt bementek a felszerbe, hol száraz levelekből és szalmából készült fészekben két kis madárfiók volt, mellettük a galamb és társa édesden búgtak, turbékoláltak.

Még nem telt belé egy év sem s a szöke Gizella már kétségkívül tudta, miért társulnak a madarak fészük megrakásánál.

Az öreg Katának pedig nem kellett többé fölvilágosításokkal szolgálni s szöke Gizellának.

vényszék feltétlenül felmentő ítéletet hozott volna.

Midőn az ítélet ki lett hirdetve, az elnök megkérdezte Pandovicstól, hogy megnyugszik-e az ítéletben, avagy felelbe.

Pandovics — ártatlansága tudatában — remegés nélkül jelentette be fölébesztését. Felebbezett felmentéséért védője is. A kir. ügyész is bejelentette appellációját az ítélet súlyosbítása iránt.

Ez után a hallgatóság eloszlott, de mindenki abban a szent meggyőződésben hagyta oda a törvényt a palotát, hogy Pandovics Dömét a kir. Curia minden bizonynyal fel fogja menteni a vád alól.

Kossuth Ferenc levele a mindszentiekhez.

A mindszeri függetlenségi és 48-as kör választmánya feliratilag üdvözölte az országos függetlenségi 48-as pártot azért a hazafias működéséért, a melyet most folytat az alkotmány védelmére és a Bánffy-fele alkotmánytörvény kormány megbuktatására.

A feliratra maga Kossuth Ferenc párt elnök válaszlát s hazafias érzéstől áthatott levele a következőleg szól:

Igentisztelt Elnök Ur!

Válságos idöket élünk! Fátyn borul a jövő képe: nem tudjuk, nemzeti dióségünk új hajnala, vagy alkonya van-e rája feste? Örömtől kigyult arccal tekint-e a magyar Góiusz nemzetére, vagy könny csordul ki szeméből, keblében a fájdalom mindent elsöprő viharával?

Egy világos csak előttünk, hogy a nemzet aléltóságából ébredni kezd s már talpon áll, mint egykoron Róma védelmére Coriolán ósz haju anyja — az alkotmány védelmére, s a nemzeti önézet, az alkotmány iránti hűség férfias hangján kiáltja: »Ide az ut csak testünkön átvessz!»

Amit mi most vivünk, az nagy harc, melynek célja nemcsak elveink egyik sarkalatos részének megvalósítására való törekvés, hanem az is, hogy fennmaradjon a törvények szentsége, s azokhoz mindenki csak szaplótlán kezekkel nyuljon!

Midőn, mi — az országgyűlési kisebbség — a törvény védelmében fegyverben állunk, nem sértjük meg a többség jogát; mert a jog csak a törvények keretén belül érvényesíthető, s a törvények ellen érvényesülnie nem szabad!

Amit mi teszünk, az kötelességünk, miben minket az ország minden lelkiismeretes polgárának támogatni kell!

Önök ezt lelkesedéssel tették!

Fogadja ezért igentisztelt Elnök Ur, s adja át a csongrád-mindszeri függetlenségi és negyvennyolcas kör hazafias tagjainak hálás köszönetemet!

Isten vezérelje ügyünket diadalra!

Bpest, 1899. január 9-én.

Öszinte híve:
Kossuth Ferenc.

Országgyűlés.

Budapest, 1899. jan. 16.

Midőn az ellenzék komolyan obstruál, azóta a kormányparti képviselőknek kijut bőven a szavazásból. A mint az elnök megnyitja a gyűlést, a jegyzőkönyvet felolvassák és hozzá fognak a szavazáshoz. Maga a kormánypart már igen meguntta ezt, és sokan a képviselők közül a Háznak tájára sem mennek. Hétfőn épen e miatt csak 11 órákor lehetett megkezdeni az ülést, mert addig nem jöttek össze határozatképes számban.

Az első szavazást Ivánka szombati indítványára ejtik meg, mely szerint a pénteki jegyzőkönyvben »tartott ülés» helyébe »megtartott ülés» jöjjön.

A szavazás eredménye ez: 1 igen — 102 nem. Következik Makkfalvy Géza klasszikus módosítása: egy »a» betűnek a jegyzőkönyvbe való felvétele iránt.

E módosítás csaknem egy óra hosszáig foglalkoztatta a Házat, mire azt 102 nemmel — 2 igen ellenében elvetik.

A harmadik módosítás Wittmann Jánosé, aki a névsorolvasó jegyzők neveit óhajta felvé-

teni a jegyzőkönyvbe. Wittmann indítványára 1 igen és 108 nem érkezett be.

Ezel a pénteki jegyzőkönyv megszabadult a módosító czölönköltől és az elnök, úgy ezt, mint a szombati jegyzőkönyvet hitelsejtettnek jelenti ki.

Ezután Madarász apó új képviselőt mutat be a Háznak. Wehrer Henrik nagyszabeni képviselőt, akinek mandátumát az elnök kiadja az állandó igazoló bizottságnak.

Felolvassák a beérkezett kérvényeket: az exlex ellen szólókat a baloldali obstrukciózt kárhözhatókat a kormánypart éljenzi. — az abczug ellenkező értelemben hangzik fel.

Ami ezután a t. Háznak munkát ad, az Buzáth Ferencz ama kívánsága, hogy a mult csütörtöki ülés napirendje előtt felszólhasson.

Buzáthnak 104 szóval 8 ellenében nem engedik meg, hogy a mult csütörtöki napirend előtt beszéljen.

Ezután Madarász apó megteszi előterjesztéseit a holnapi ülésre nézve, amelyre meg két névszerinti szavazás maradt; azután a régmuult napirend fog következni. Az ülés délután fel 2 órákor ért véget.

Helyi és vegyes hírek.

— **Személyi hír.** Sima Ferenc országgyűlési képviselő tegnap délben Budapestre utazott, hogy a minden órában bekövetkező kormánybuktásnak közvetlen szemlélője legyen s azt maga is elősegíthesse. Budapestben csak pár napig fog tartózkodni, azután onnét vissza jön Szentestere.

— **Előfizetők figyelmébe.** Lapunk előfizetők figyelmébe ajánljuk, hogy legközelebb lapunk tárca rovatában szerkesztőnk, Sima Ferenc tollából egy érdekes írtó regény közlését fogjuk megkezdeni. Aki ismerik szerkesztőnk szép irodalmi működését, azoknak ezen hírünkkel — reményljük — örömet okozunk.

— **Remete Sz. Pál.** Vasárnap volt remete sz. Pál napja, amikor is Korpás Pál, a szegváriak derek és hazafias lelkelőtő plébánosa nevenapját ünnepelte. A főtisztelendő urat a nagy mise után többen keresték fel barátai, tisztelői és pártársai közül, hogy tolmácsolják az iránta érzett meleg ragaszkodásukat és szeretetüket. — A tisztelők közé tartozik Sima Ferenc is, a ki a népgyűlés után Gálly Sándorral együtt szintén vendége volt a plébános urnak. Ehed fölött Sima Ferenc köszöntőte fel az ünnepeltet, ugyis mint lelkész, ugyis mint a 48-as függetlenségi párt tántoríthatatlan tagját. — Ehed után Sima és Gálly kocsiara ültek és Mindszentre mentek át a főtisztelendő, míg Korpás főtisztelendő ur és a többi barátai továbbra is együtt maradtak.

— **Hogy fizetik az adót?** Mióta a törvénytelér állapot beállott, azóta az adófizető község nem igen törí magát, hogy a véres verejtékével megszerzett pénzét adóba befizesse. Ugy gondolkoznak, hogy majd fizetnek akkor, ha majd muszáj lesz, ha a végrehajtó felírja a dunnát, vagy a kanapét. — Hogy nálunk, Szentesen, mennyire vonakodik a nép az adófizetéstől, azt legjobban kitüntette, ha a folyó évi fizetéseket összehasonlítjuk a mult évi fizetésekkel. Az összehasonlítást megtettük és e szerint kitünt, hogy míg a mult év január 1—15-ig 3217 frt 84 kr, addig a folyó évben csak 955 frt 45 kr folyt be állami adó címen a városi adópénztárnál. Megemlítjük, hogy a község a községi adót sem fizeti, pedig ezt muszáj és azt jogában áll a városnak még végrehajtás útján is behajtatni.

— **Szociálista népgyűlés** volt vasárnap délután 3 órákor, amelyet a hatóság beelgyezése mellett Békési Imre és társa szociálista munkászerek hívtak egybe. A gyűlés programjában fel volt véve: 1) A munkások helyzete. 2) Az általános titkos választás behozatala. 3) A szociális demokraták kitűzött céljai és törekvésének tárgyalása. A gyűlést, mely a legnagyobb rendben folyt le, Békési Imre nyitotta meg, akinek ajánlatára népgyűlés elnökévé Labadi Balintot választották meg. A programba felvett ügyekhez Békési Imre, Fekete Nagy Balázs és Békési Balázs szólottak.

Beszédüket többször szakította meg a szociálisták éljene. — A gyűlés három negyed 5 órákor ért véget, amikor is a legnagyobb rendben oszlottak szét a jelenlevők.

— **Esküvő.** Tanczik Antal fiatal gazdálkodó, Tanczik József elvtársunknak fia, hétfőn tartotta esküvőjét Kunsmartónban Turcsányi Ilonka kisasszonnyal. A fiatal párnak öszintén kívánunk sirigartó boldogságot.

— **A számonkérészek.** A városi számonkérészek, a melynek megbízatása mindig egy evre szól, mint halljuk, a napokban vizsgálatot fog tartani a városi hivatalokban. Hát ideje is, mert ha még továbbra is késlekedik, akkor megbízatása lejár és így nem élt volna azzal a jógalval, a melylyel a városi közgyűlés által a község érdekéből, felruházott. Nem azért biztatjuk a számonkérészeket a vizsgálat megtartására, mintha ez által azt akarnók mondani, hogy a városnál valami meglepő nagy rendtelenségre lehetne bukaniok. Ezt nem mondjuk. Sőt állítjuk, hogy ma napaság minden hivatalban nagyobb rendet lehet találni, mint ennek előtte. De hát ezt mi csinálta meg? Nem más, mint az, hogy a legutóbbi évben többször tartottak a hivatalban vizsgálatot és így a tisztviselők sokkal nagyobb rendhez szoktak. Régenye egyetlen hivatalnoknak is több volt a restenciája, mint ma az összesnek. Most igyekszik megfelelni mindenki a kötelességének elvágni minden nap a neki kiadott ügydarabokat, mert attól fél, hogy a vizsgálat bármikor meglepheti és akkor jön a fegyelmi esetleg meg a hivataltól való felfüggesztés is. — Ha a vizsgálat tartását, az arra jogosult egyének elodázzák, akkor megint visszaállhat a régi rendtelenség. Ennek pedig csak a nagyközönség iszsa meg a levét.

— **Műkedvelői előadás.** Szigethi Jenő volt színészdirektor, ki a mult év nyara óta városunkban lakik és ez idő alatt több ízben tartott műkedvelői előadásokat, egy kérvényt nyújtott be a rendörkapitánysághoz egy műkedvelői előadás megtarthatása iránt. — Az előadást a városi színház teremben akarja megtartani, melyet az alkalomra díjtalanul kér átengedni, azért mert az előadás jövedelme a város által megkésztített szinpadí díszletek fedezésére fordítandó. — Hogy a kérvény minden sorban részese! — nem tudjuk. De csaknem biztosra vehető, hogy a tanács a termet díjtalanul át nem engedheti, mivel egy évben csak két este van neki erre joga és ezen jógalval már aligha nem élt is. — Szigethi különben ha megtarthatja a tervbe vett műkedvelői előadást, megérdemli a pártólást, mert eddig már többször megmutatta, hogy az általa összerakott műkedvelői társaság ügyesen mozog a szinpadon és a néző község mindig jól mulatott.

— **Ló és szekérösszeírás.** E helyen is figyelemztetjük olvasóinkat, hogy a ló, kocsi és szekér összeírása január 19-től február 1-ig eszközöltetik a Kurcán túli közgyűlési teremben. Aki a bejelentést elmulasztja, szigorúan megbüntetik. E tárgyban különben bővebb tájékozást nyújt lapunk hírdetési rovata.

— **Feloldott határozás.** Jóllehet a sertésvész már jó ideje megszűnt Szentesen, mindazonáltal a határozás továbbra is fentartott. Sertést csak vézmentes helyről volt szabad ide hajtani. Kivinni a határból csak úgy lehetett sertést, ha azt előbb az állatorvos megvizsgálta és a kivitelre szánt jószágot egészségesnek találta. — Mindez pedig azért volt, mivel attól lehetett tartani, hogy a sertésvész járvány még nem szűnt meg egészen, hanem csak lappang. Most azután, hogy az utóbbi idökben sehol sem mutatkozott ez a járványos betegség a városi állatorvos előterjesztése folytán, a melyhez hozzájárult a vármegyei és kerületi állami állatorvos is, a határozás feloldott. — Ez a körülmény minden bizonynyal csak előnyös lesz a sertéspiaczra, és téli országos vásárunk forgalmára. — A téli országos vásárra, mely január 28-ikán veszi kezdetét, már vézmentes helyről sertések felhajtathók és az itt eladottak orvosi vizsgálat nélkül is elszállíthatók.

— **Panasz a posta ellen.** Rég óta megvagyunk arról győződve, hogy a helybeli postán az érkező levelek kézbesítése körül nagy hanyagság mutatkozik. — Most is egy ilyen rendetlen kézbesítésről vettünk panasz folytán értesítést. Egyik városi tisztviselő tette a panaszt, melynek alaposágáról volt alkalmunk meggyőződni. Ennek a tisztviselőnek a nevére még mult év október 23-ikán adott fel valaki egy levelezőlapot Hód-

mező-Vásárhelyen. A levelező-lap még az nap meg is érkezett Szentesre, azonban azt csak tegnap, tehát három hónap múltán — kézbesítették neki. — Pedig a címzésben semmi hiba nem volt. Kíváncsiak volnánk megtudni, hogy vajon három hónap lefolyása alatt hol lehetett ez a levelező-lap. Hogy Szentesen volt és pedig a postán, az bizonyos, de hogy ott mit tettek vele három hónap alatt és miként jutott most az elő rejtek helyéből, az örök titok marad. Vagy talán a főnök ur vagy valamelyik postán alkalmazott akaratára folytan nem lett kézbesítve ideje korán? Ez a tisztviselő ugyan még azt is panaszkolja, hogy hozzá érkező leveleket ritkán szokta úgy megkapni, a hogy elvárhatja mindenki. Leveleit behajigálják a kapu alatt, dacára hogy a kapu mindig nyitva van, és így azokból már ily módon több el is vészett, a nélkül, hogy az valaha a kezébe került volna. Fölvívjuk a postafőnök figyelmét, hogy ha az e féle rendtelenségeket megszüntetni módjában áll, akkor azt szüntesse is meg. Könnyen megeshetik különben, hogy ő issza meg annak előbb-utóbb a levét.

Szerkesztői üzenetek.

Egy előfizetőnk. Annak csak örülni tudunk, ha az ön által említett vezércikkünk megnyerte tetszését. Beküldött felhívását azonban nem közöljük, mert nincs aláírva.

... r. Helyben. Kíváncsiak nem teszünk eleget — Az az ür meghalt reánk nézve örökre. Inkább örülnék boldogulásának, mint vesztének.

6433 E. 1899. Szentes város polgármesterétől.

Hirdetmény.

Az esküdtbíróságok szervezéséről szóló 1897. évi XXXIII. t.-cikk életbeléptetése és végrehajtása tárgyában kibocsátott 3300—1898. számú bel- és igazságügyminiszteri rendelet 27. §-a alapján értesitem a közönséget, hogy az esküdtképes egyének az es-

küdték alapjajstromába leendő felvétel iránt a polgármesteri hivatalban üléselő összeíró bizottság előtt a f. hó 26-tól 28-ig jelentkezhetnek a hivatalos órák alatt.

Tájékoztás végett értesitem a közönséget, hogy esküdtképes minden férfi, aki magyar honos, a folyó évben legalább 26 életévét betölti, a ki a magyar nyelvet érti, magyarul ír olvas és évenként legalább 20 korona egyenes állami adót köteles fizetni, — amennyiben pedig ideiglenes adómentességet élvez: 20 korona egyenes állami adónak megfelelő értékű vagyonnal bír esküdtképes, továbbá az adózásra való tekintet nélkül: a köztisztviselő, — lelkész, — a magyar tudomány akadémia tagja, a tudor, — az okleveles tanár, — az ügyvéd, — a mérnök, — az építész, a hajóskapitány, — a gazdasz, — a gyógyszerész, — a vegyész, — az erdész, a bányász, — a tanító, — a sebész, — az állatorvos, — továbbá az, a ki a felsőbb művészeti vagy más felsőbb szakiskolát elvégezte; — végül a ki a középiskolai záróvizsgát letette.

Szentes, 1899. január hó 10.

Magyar József.
tanácsnok, h. polgármester.

3-3

Hirdetmény.

Mától kezdve f. hó 24-ig naponta d. e. 9—12 óráig mindenféle italok, hordók és egyéb berendezések még beszerzési áron alól is eladatnak.

Ádám Ignác és fiai.

A Kuezeri csárdába

és bódéba itezés kerestetik azonnali belépésre. Feltételek meg tudhatók

Neumann Jónásnál.

598 E. 1899. sz.

3MI

Hirdetmény.

A nagymélt. honvédelmi m. kir. miniszter úr 88740 X. számú rendeletével 1899. évre a lovak, kocsik és szekerek összeírását elrendelte, ennél fogva felhívatom Szentés város ló-, koci- és szekertulajdonosai, hogy lovaikat, kocsiaikat és szekereiket folyó évi január hó 19-től február hó 1-ig bezárólag a Kurcán túli közgyűlési terem melletti hivatal szobájában annnyival is inkább bejelenték, mert mind azok, kik ezen bejelentést a fent kitett határidőn belül elmulasztják, minden ló után 10—10 frtjig terjedhető pénzbírsággal büntetettek.

Egyben értesítetnek a lótulajdonosok, hogy mozgósítás esetén a lovatató bizottság elé mindazon lovak elővezetendők, amelyek:

a) az utolsó (1897 évi) lóosztályozás alkalmával osztályoztattak és amelyek

b) a lovatás évének januárius 1-én negyedik életévüket betöltötték és még nem osztályoztattak; ennél fogva különösen azon lovak, amelyek az utolsó osztályozás alkalmával négy éven alóli koruknál fogva vagy betegség folytán vagy más okból elő nem vezettek s végül azon lovak, melyek az utolsó osztályozás és birtokváltás következtében a városba kerültek.

A már ugyan eladott, de még át nem adott lovak is az eladó által vezetendők elő.

Szentesen, 1899. jan. 16.

Faragó Sándor. Dr. Lakos Imre,
jegyző. polgármester.

Hollósy és Vajda könyvnyomdája Szentesen

Szathmáry Lajos lisztkereskedő házában I. tized 193. szám alatt Dr. Gsátó Kálmán ügyvéd irodája átellenében

Könyvjegyek

Eljegyzési jegyek

Reklámsági jegyek

A t. közönséghez.

Nyomdánk felállítására óta két év múlt el. Sohasem ígértünk semmit, hanem ha bizalmunkkal megtisztelték, mindig többlet és jobbat igyekeztünk adni, mint tőlünk vártak.

Csakis e lelkiismeretes eljárásnak és szolid alapokon nyugvó üzleti magatartásnak köszönhetjük, hogy befolyásos támogatók nélkül sőt befolyásos emberek ellenyomása dacára napról-napra lért hódíthatunk és — díszkedés nélkül elmondhatjuk — közmelegedésre működhetünk.

Jövőre is ilyen módon igyekeznünk eleget tenni a kívánalmaknak. Ugyanezért legyen szabad a mai kor igényeinek teljesen megfelelő, új berendezésű

KÖNYVNYOMDÁNKAT

a n. é. közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlunk.

Elvállalunk bármiféle nyomtatvány készítését, a melyeket teljesen állítunk elő s mivel a munkáerőt magunk szolgáltatjuk az árakat mindenkinél jutányosabban számíthatjuk.

Tisztelettel:

HOLLÓSY és VAJDA,
nyomdátulajdonosok.

ELVÁLLALUNK:

LEVÉLPAPÍROK és BORITÉKOK

GYÁSZJELENTÉSEK

KÖRLEVELEK FALBAGASZOK

SZALAG-ARANYOZÁSOK

MEGHIVÓK

FOLYÓIRATOK és HIRLAPOK

ÜGYVÉDI és KÖZJEGYZŐI

KÖZIGAZGATÁSI TÁRSULATI

NYOMTATVÁNYOK STB.

ELKÉRZETÉRT

JUTÁNYOS ÁRÉRT.